

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6C/70/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922204458
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:7922204458.1

Uznesenie

Okresný súd Trebišov v právnej veci žalobcu: Práva veriteľov, IČO: 51 134 101, so sídlom Prievidzská 14/4, 972 51 Handlová, občianske združenie, v zast. A. B., prezident, proti žalovanému: C. D., nar.: 07.05.1992, bytom E. F. G. XXX, XXX XX E. F., o zaplatenie 550,- Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Konanie súd zastavuje.
- II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Podaním zo dňa 30.09.2022 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 550,- Eur s prísl. z titulu zmluvnej pokuty na základe čl. VI., bod 6.2 Zmluvy o nájme hnutel'ného majetku zo dňa 24.08.2021, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným. Aktívnu legitimáciu na podanie žaloby odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.4.2022 uzatvorenej medzi A. B. – H. (postupca) a žalobcom (postupníkom)- čl. 15.

2. Lustráciou v elektronickom registri Okresného súdu Trebišov súd zistil, že na tunajšom súde sa viedlo konanie pod sp. zn. 10C/40/2022 medzi zhodnými stranami sporu, s totožným predmetom konania a vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.09.2022 vec je teda právoplatne skončená.

3. Súd konštatuje, že nárok uplatnený v tomto konaní vychádza zo Zmluvy o nájme hnutel'ného majetku zo dňa 24.08.2021, na základe ktorej právny predchodca žalobcu prenajal žalovanému osobné motorové vozidlo špecifikované v čl. II. Zmluvy továrenskej značky Hyundai i20, VIN: I., červenej farby, ŠPZ: J. s dátumom zapožičania od 24.08.2021 o 23:00 hod. do 28.08.2021 do 23:00 hod. s cenou 39,- Eur na deň zapožičania vozidla. Vozidlo podľa údajov uvedených v Zmluve bolo vrátené 04.09.2021 o 09:30 hod. Zmluvné strany sa v čl. VI. Zmluvy – Zmluvné pokuty písomne dohodli na sankciách pre prípad porušenia zmluvných podmienok nájomcom. Nárok uplatnený v tomto konaní vychádza v zmysle žaloby z čl. VI., bod 6.2, na základe ktorého „V zapožičanom hnutel'nom majetku je prísne zakázané fajčiť. V prípade porušenia tohto zákazu je nájomca povinný zaplatiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu vo výške 500,- Eur“. Žalobca však v žalobe čl. VI., bod 6.2 Zmluvy cituje takto: „Používanie osobného automobilu po dobe skončenia nájmu bez súhlasu prenajímateľa, prenechanie osobného automobilu inej osobe ako je uvedené v bode 6.1 alebo do ďalšieho nájmu bez súhlasu prenajímateľa (tento súhlas môže byť urobený aj dodatočne ústne po podpise zmluvy), prevádzkovanie inak zárobkovej činnosti (napr. taxi služba), použitie ako účasť na pretekoch, súťažiach a podobných skúškach, používanie hnutel'ného majetku na tlačenie alebo ťahanie iných vozidiel, prívesov alebo iných predmetov je prísne zakázané, považuje sa za hrubé porušenie tejto zmluvy a má za následok okamžité zrušenie tejto zmluvy o nájme hnutel'ného majetku, podanie trestného oznámenia pre podozrenie z trestného činu neoprávneného používania motorového vozidla, nárok prenajímateľa na zmluvnú pokutu vo výške 5.000,- Eur a zvyšok peňazí nájmu z tejto zmluvy“.

4. Žalobca od žalovaného požaduje 550,- Eur z toho dôvodu, že hrubo porušil Zmluvu o nájme hnutelnej veci tým, že dňa 28.08.2021 pôvodnému veriteľovi (prenajímateľovi) auto nevrátil a bez upovedomenia prenajímateľa ho neoprávnene používal až do 04.09.2021 do 09:30 hod. Polícia kontaktovala prenajímateľa, že auto je prekážkou na ceste. Žalovaný nechal auto zaparkované pri ceste bez benzínu a ušiel. Následne polícia kontaktovala prenajímateľa, že žalovanému pri cestnej kontrole odobrali vzorku pre podozrenie z psychotropných látok v tele, čo v laboratóriu vyhodnotili pozitívne na drogu pervitín, za čo je v súčasnosti trestne stíhaný. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nárok na zmluvnú pokutu žalobca odvodzuje od takého konania žalovaného, ktoré v čl. VI. – Zmluvné pokuty v Zmluve špecifikované nie je. Súd porovnaním obsahu Zmluvy s právnym dôvodom špecifikovaným v žalobe vo veci sp. zn. 10C/40/2022 zistil, že pokiaľ si žalobca uplatnil nárok v konaní 10C/40/2022 v zmysle čl. V., bod 5.1 Zmluvy, tento je v Zmluve o nájme hnutelného majetku vymedzený takto: „Šoférovať osobný automobil môže výhradne iba nájomca alebo osoba, ktorú poverí nájomca“. Skutkové vymedzenie dôvodu v žalobe, z ktorého si žalobca uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu je v čl. V., bod 5.2 Zmluvy. Teda žaloba bola podaná zmätočne. Porovnaním oboch žalôb súd konštatuje, že nárok na zmluvnú pokutu v konaní sp. zn. 10C/40/2022 bola požadovaná z titulu oneskoreného vrátenia predmetu nájmu a v konaní sp. zn. 6C/70/2022 z titulu používania predmetu nájmu po dobe skončenia nájmu. Ide síce o rôzne pomenovania porušenej zmluvnej povinnosti ale v konečnom dôsledku z hľadiska ich obsahu a významu ide o totožné porušenie, ktoré je pomenované inak a je obsiahnuté v inom zmluvnom ustanovení tej istej Zmluvy o nájme prenajatej veci, ktorá bola základom na existenciu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

5. Podľa ust. § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

6. Podľa ust. § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

8. Súd konštatuje, že vec sp. zn. 10C/40/2022 bola rozhodnutá platobným rozkazom zo dňa 16.06.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.09.2022. Po právoplatnom rozhodnutí veci sp. zn. 10C/40/2022 bola dňa 02.11.2022 na Okresný súd Trebišov doručená totožná žaloba, toho istého žalobcu, voči tomu istému žalovanému, na zaplatenie takej istej sumy s prísl., na základe toho istého právneho dôvodu, na základe tej istej zmluvy o prenájme hnutelného majetku, za použitie totožného predmetu nájmu, v rovnakom čase, za rovnakých zmluvných podmienok, a to aj napriek tomu, že v oboch konaniach porušenie zmluvnej povinnosti sa snažil žalobca subsumovať pod iný článok Zmluvy, aby svoj nárok takými nekalými praktikami duplicitne uplatňoval. V priebehu konania súd totiž zistil, že aj na iných súdoch podal podobné žaloby a konania sa vedú na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 19C/32/2022, Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16Csp/177/2022, kde s veľkou pravdepodobnosťou sa pokúša získať rovnakú sumu na základe rovnakých skutkových okolností voči žalovanému, o ktorom vyšlo najavo, že sa v konaní nebráni.

9. Podľa čl. 5 (prvá veta) – základných princípov Civilného sporového poriadku, zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu.

10. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práva a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Súd konštatuje, že ani odlišná argumentácia žalobcu (v konaní sp. zn. 10C/40/2022 uvádza, že žalovaný porušil Zmluvu, lebo vozidlo vrátil oneskorene, kým v konaní 6C/70/2022 tvrdí, že porušil Zmluvu, lebo po ukončení doby nájmu vozidlo neoprávnene užíval) nezakladá v konečnom dôsledku iný nárok ako ten, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní sp. zn. 10C/40/2022, v ktorom konaní bol žalobca úspešný.

12. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13. 10. 2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009, podľa ktorého „prekážka rozsúdenej veci (res iudicata)

nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak.“

13. Vzhľadom k tomu, že v konaní sp. zn. 10C/40/2022 bolo právoplatne rozhodnuté, toto rozhodnutie tvorí prekážku rozsúdenej veci, a preto podľa § 230 CSP súd konanie sp.zn. 6C/70/2022 zastavil. Ak by neexistovala prekážka veci rozhodnutej, poukazujúc na konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi pre zneužitie práva, ktoré nemôže požívať súdnu ochranu, s veľkou pravdepodobnosťou by žalobca úspech nemal, lebo si svoje nároky z rovnakých právnych dôvodov opakovane uplatňuje voči žalovanému na rôznych súdoch za porušenie rovnakej zmluvnej povinnosti, za ktoré síce v zmysle Zmluvy o nájme huteľných vecí žalobcovi prináleží nárok na zmluvnú pokutu ale nie opakovane a do nekonečna, pokiaľ ide o porušenie tej istej zmluvnej povinnosti, čomu tak zjavne v každom vyššie uvedenom konaní bolo. To však nebol dôvod, pre ktorý súd toto konanie zastavil.

14. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Žalobca procesne zavinil zastavenie konania tým, že uplatnil na súde nárok, o ktorom už bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté, musí teda znášať trovy tohto súdneho konania voči žalovanému, na strane ktorého však trovy nevznikli a tieto si v konaní neuplatnil, preto súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd (§ 362 ods. 1 CSP).V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 CSP).Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie(§ 364 CSP).